

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.

Kiadó hivatal: K.-Vásárhelyi az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, a hivatott hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Politikai helyzet.

Az alkotmányos életnek egyik leg-szebb joga a szabad-sajtó és ezt a maga áldásaival és kinövéseivel gyakoroljuk is. Jogunk van az eseményeket megbírál-
ni, a kormány ténykedései felett véleményt mondani. És ezt cselekedszük is egész szabadon a nélkül, hogy valaki számon kérné tőlünk azt, a mit megirtunk. Mostan-ság, ha az ember egy radikális ellenzéki újságot vesz a kezébe, annak minden so-ra izzó gyűlölettel van tele a kormány el-len s nem csak a tények, hanem a sze-mélyek ellen olvasunk olyan bírálatokat, mik messze tulszárnyalják a hirlapi tisz-tesség korlátait. Elég sajnálatos, hogy így van, de hát ezen nem lehet segíteni. Nem is akarunk ezen állapotokkal foglalkozni, hanem egyszerűen érintve a szabad-sajtó visszaéléseit, rátérünk az ellenzéki pártok amaz örökös vessző-paripájára, hogy vaj-jon a Bánffy kabinet meg fogja-e szerezni az ellenzéknek azon örömet, hogy mosta-nában helyet engedjen egy másik kor-mánynak.

Az ellenzéki támadások örökös ref-rainje, hogy a Bánffy kormány legna-gyobb s talán egyetlen bűne, hogy nin-csenek csillogó nagy szónokai. Hát bizony régen tulvagyuunk a parlamenteknek ama

gyermekkorán, mikor még fényes dik-eziókkal kapacitálni, meggyőzni, elragadni tudták a képviselő-testületet, mint ezt Kos-suth és Deák és a többi parlamenti óri-ások tették annak idején, mikor forradal-makat, detronizációkat műveltek egy-egy gyújtó beszéddel. Ma már a parlament ereje a pártok szervezetében birja súlypont-ját és a parlament csak nyilvános szava-zó helylyé devalválódott, a hol egészen felesleges a sok beszélgetés. A pártokat az egyes klubokban szervezik, a több-séget egészen más eszközökkel teremtik, sokkal realisabb alapon, mint a szóbeli kapacitáció, pláne hazafias lelkesültségre való hangolás. A kormányok is itt készül-nek a kuliszszak mögött és a kormány tulajdonképen kész programmal lép a kép-viselőház elé és tulajdonképen a kiesi-nált többség akaratának végrehajtóra, hi-vatalos képviselője lesz. A többsége tehát a kormánynak előre meg van, nem kell a parlamenti nyílt akezióval, szónoklatokkal, rábeszéléssel és meggyőződéssel az egyes kérdésekben ad hoc többséget teremteni. A kormánynak csak arra kell vigyázni, hogy a parlamenten kívüli cselekményé-vel, ennek a többségnek zárt sorait meg ne bolygassa, mert aztán nem jönnek el szavazni és így a kormány megbukhatik, bár, ugye látszik, nincs rá eset, hogy a kor-

mány leszavazható legyen a parlament nyílt ülésén. Sőt a mi parlamentünk tör-ténete azt a furesa jelenséget mutatja, hogy az egyes kormányok éppen akkor buktak meg, mikor mellettük a legnagyobb nu-merikus többség nyilvánult. Így Tisza Kálmán 165 abszolút többséggel vitte ke-resztül utolsó budgetjét, melynek elinté-zése után nemsokára lemondott. Ugyan-így Szapáry Gyula gróf, ki sokkal nagyobb többség felett rendelkezett mint utóda, Wekerle Sándor, ki alatt a szabadelvü-pártból való tömeges kilépések történtek, de a melyeket Wekerle oly ügyesen ki tudott pótolni a függetlenségi és 48-as párti szavazatokkal, sőt egyes javaslatai mellett leszavaztatta a ház kétharmad több-ségét is. De mindez nem a szónoklat-nak, az ugynevezett parlamenti sikernek tulajdonítandó, mert akkor bizonyosan Ap-ponyi Albert gróf indítványai és módo-sítványai mentek volna keresztül, ki néha igazán fényes beszédeket mond, melye-
ket élvezettel hallgatnak ugyan, minden-ki pártkülönbség nélkül, a saját gárdája tombol, tapsol is hozzá, de mikor az el-nök aztán elrendeli a szavazást, Apponyi Albert gróf mindig igen nagy kisebbség-ben marad, füstbe megy a remek szónok-lat hatása.

Ime tehát a parlament megezáfolja a

TÁRCZA.

Mikor voltam a legboldogabb

VII. sz. pályamunka.

Írta: Kálmán.

Beesomagolva állott holmim. Nem volt az egész valami nagy gazdaság. Csak a legszüksége-sebb tárgyak valának bemálházva, melyek éppen elegendők egy nőtlen fiatal ember szobájának sze-rény berendezésére.

Messzi utra voltam indulandó, s olyan szorult szívvel gondoltam a jövőre . . . Nem azért, mintha talán féltem volna tőle. Oh, nem. Hiszen: mit ismeri egy kezdő fiatal az élet nagy iskoláját, mely-ben a sors, az a nagy oktató, annyi sok mindenre anitja meg az embert, miről az ifjú-kor tavaszán fogalma nincs, nem is lehet. Majd kitűnik, hogy miért szorongott keblem, ha az elválásra gondoltam, és hogy miért esett nehezemre a kedves szülőföldet, az ismeretes bérceket, s a esendes völgyet elhagyni, melyeknek minden egyes pontja a gyermekkor bűvös-bájós emlékét ujtotta fel valómban.

Már minden jó ismerőstől elbucusztam délelőtt. A nap hátra lévő részét szülőim körében töltöt, kik nem győztek szerető tanácsaikkal ellátni, hogy így tegyek, meg amugy viselkedjem az életben, ha iga-zán boldog és megelégedett akarok lenni mindvégig. Hogy e napot újra nem élhetem még egyszer, egy rövidke időre bár . . .

Halk kopogás szakítá félbe a nekem örökre emlékezetes szavakat. Meglepetéssel tekintettem a

belépőre, míg szívem égi gyönyörtől repesett. Olyan lehet az üdvözültek örökké tartó érzése a menyor-szágbán, mint az, mi elfogta valómat akkor.

Egy viruló arczu, angyali lányka tétovázó lép-tekkal, hullámzó kebellet közelített felém, látszott igéző arczán, hogy mondani akar valamit. Látható volt, hogy mégis küzd magával, küzd a női büszko-séggel; zavart viseletével elárulta, hogy inkább sze-retne hallgatni, s hogy megbánta már tettét és hogy éri cselekedetének furesa voltát, mely magyarázatra szorul, . . . de az a pár könyesepp mély tűzü, áb-rándos szemeiben az ellenkezőről beszélt nekem. Egy boldog titkot árultak el a drága gyöngyök, mely felért a világ minden kincsével.

A szép Clarissza volt a kedves, tündéri jelen-ség. Kit titokban imádtam anélkül, hogy ő sejtette volna irántai hő érzelmemet; a ki igézet alatt tartott, hogy ha közelébe hozott is a sors, nem voltam ura egy árva szónak sem; és a ki nem foglalkozott velem soha . . . mintha meg sem látott volna. S ime álmodom-e, vagy ébren vagyok — most itt áll előt-tem lángba borult arczezal, pihegő kebellet; én előt-tem, igen, velem szemben, hogy érzem ajkának for-ró lehetét, s hallom vergődő szívének lázas dobo-gását . . .

Egy néhány perezig szótlannul állottunk mind-ketten. Jó anyám mentett ki zavarunkból, ki gyen-géden maga mellé vonta a pamlagra a kedves gyermeket. Nemsokára — egy rövid pár percre — ma-gunk maradtunk a piruló leánykával.

— Ugy-e, Kálmán — törte meg a esendett szakgatott szavakkal — feltűnő ön előtt, hogy itt lát engemet maguknál, s ennek magyarázatát várja?

Ne tagadja! Látom az arczáról, hogy meg van lepette . . . Oh, mint szerettem volna oda borulni lábaihoz, s onnan nézni fel könybe boruló szép szemeibe, s szólni hozzá: „oh mily régen ohajtottam e perezet, isteni alak, hogy leereszkedj hozzám a magasból, s felemelj magadhoz, tündéri körödbe, hol én oly bol-dog, olyan megelégedett tudnék lenni!” De hang nem jött ajkaimra a gyönyörtől, a váratlan boldogságtól. Csak lázasan nyultam gyengéd, vakító fehér kezei után. Ez volt feleletem zeneszerű szavaira.

Mint delej-folyam ömlött végig valóm on egy ki nem magyarázható, szavakban ki nem fejezhető égi érzelem — melynek még nevet senki sem tudott adni — midőn az imádott alak kezeit a magaméban tartám.

Clarissza igéző szemrehányással folytatá tovább. — Mert látja rossz ember — annak kell hogy nevezzem — képes volt ma, midőn atyámék-nál járt egy „Isten hozzátod” mondani, a kis Cla-risszát — azt a furesa kis lányt, kit maga mindig büsz-kének s a legfelsőbb régiókban járónak nevezett — meg sem látni! Mondja csak, honnan érdemeltem ön-től ezt a szívtelenséget? Avagy büntetés akart az lenni? Mert bántottam talán valamivel?

Most már nem volt semmi kitérés. A kérdés olyan alakban volt feltéve, hogy arra felelni kellett. És én így szerettem éppen. Hogy ő közelítsen. Hogy ő tegye kezét az általa ütött sibre a szívemen, s azt kérdezze: Itt fáj? Sajog-e nagyon? Ohajtod, hogy meggyógyítsam? Nagyon jó orvos-ságot tudok rá, mely csillapítólag hat, s ez — az én örökké tar-tó, igaz szerelmem.

Ma már mosolyogni tudok a felett, hogy akkor milyen követelő voltam e hölgygyel szemben. Színom is, bánom is bűnömöt, de késő ám. Megtörtént.

[Vég. köv.]

saját nevét, a melyet a szóbeli kapacitáció, meggyőződés után vett fel, ahol azonban a szónoklatokra adnak legkevesebbet, különösen Bánffy Dezső báró miniszterelnök, aki egyáltalán nem szónok, már ezen fogyatkozása miatt sem lehetne miniszterelnök, a többség vezére, a törvényhozás vezetője, éppen úgy, mint például a rövidlátó, hibászemű nem lehet hadvezér, bármily zseniális ember legyen is különben. De látjuk, hogy Bánffy Dezső báró tartja magát, sőt el van határozva, hogy tovább vezeti az ország sorsát, miként azt egy bécsi lap tudósítójával folytatott beszélgetése során kifejtette, nyilatkozván a parlamenti helyzetről és a minisztérium további teendőiről, sőt átment a millenáris évré és azon tulis abban a reményben, hogy a második ezerévbe Bánffy Dezső báró lesz szerencsés bevezetni ezt a magyar nemzetet.

Mi reméljük, hogy így leszen és ez a nem szónok minisztérium sok hasznos alkotásokkal fogja gazdagítani a magyar nemzetet.

A hét története.

A képviselőház, mely a husvétii szünetek által megszokott tanácskozásait e héten újból megkezdte, mostani ülésezése alatt nagyobb szabású törvényjavaslatokat nem fog elintézni. A közoktatásügyi, valamint az igazságügyi bizottság letárgyalta a vallás szabad gyakorlatára vonatkozó főrendiházi üzenetet. Mind a két bizottság a felekezeti különbség fentartása mellett nyilatkozott s a bizottsági tárgyalás során báró Bánffy Dezső inkább ingadozó, mint határozott nyilatkozatot tett a Széchenyi-féle módosítvány kérdésében. A ház körülbelül május hó közepéig együtt marad, a mikor is a delegációk tárgyalásaira való tekintettel üléseit az őszig elhalasztja.

A pozsonymegyei Kopcsényben, gróf Batthyány József kastélyában e héten nagy népgyűlés volt, melyen a néppárt szervezésére 30 tagu bizottságot választottak. Szempozsonymegyei liberális pártkör alakult s az 50 tagu szervező bizottság élére Horváth Istvánt választották.

Ferdinánd bolgár fejedelem az ideai husvétii ünnepeket is a szokásos fényes ünnepelte meg. Körülbelül hétszáz meghívott vendég jelent meg az éjféli feltámadás után a fejedelmi palotában, élükön a Szófiában idéző miniszterekkel. A vendégek között volt Nikolajev nyugalmazott tábornok is. A fejedelem mellözve a minisztereket, a tábornokot ültette maga mellé és a piros-tojás törést, a mit rendszeren a kormány tagjaival kezdett meg, most a tábornoknál kezdte. A miniszterek s a jelenlegi hadügyminiszter, Petrov Raicsó mellözése annál nagyobb feltűnést keltett, mert a kitüntetett tábornok a mostani kormány határozott ellensége. Szófiában tehát nem titok a küszöbön álló kormányválság s állítólag már a jövőndő kabinet tagjai is ki vannak szemlélve.

A szerb választások hatalmasan folynak. Eddigelő 57 korona képviselőt neveztek ki, a kik közül 37 a haló párthoz és 20 a liberálisokhoz tartozik. A szkupstina pártviszonyai körülbelül a következőképen fognak alakulni: haladó párti lesz 180, liberális 40, radikális és pártonkívüli 10. A liberális párt vezetését ismét veszély fenyegeti. A központi bizottság kiadott határozatait ugyanis a választásoknál tanusítandó magatartásra vonatkozólag a pártvezetőség egyes tagjai figyelmen kívül hagyták s e miatt a pártot formális szakadás fenyegeti. A központi bizottság a párt vezetésében változásokat akar előidézni s e miatt Ribarácznak vissza kell lépnie az elnökségtől.

Henrik herczeg e héten több hajóparancsnok kíséretében megtette az első utat a „Jagd” jelző hajón az északkeleti tengeri csatornában. A „Jagd” jelző gőzös az első német hajó, mely a csatornát áthajózta.

Plawa mellett török csapatok és az albán lakosság között összeütközés volt, mely alkalommal több halott és sebesült, közöttük néhány asszony maradt a harcmezőn. A várost a török csapatok körülzárták.

A Japán-chinai háború utójátéka gyanánt Korea chinai követét, ki gyilkossággal és árulással van vádolva, elfogták és bebörtönözték. Ez ügyben több hivatalnok is kompromittálva van.

Szentese, a botrányok hazájában, ismét van min megütközni a közvéleménynek. Sima Ferenc országgyűlési képviselőt a vasúti vendéglőben Mátéffy Kálmán dorozsmai főszolgabíró botjával úgy fejbe vágta, hogy Sima menten összeesett s elborította a vér. Már régebben feszült viszonyban éltek egymással és Sima éppen Szegedre akart utazni egy sajtóper tárgyalására, melyet Mátéffy indított ellene.

Levelezés.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

A T. Szerkesztő Urnak van „Kárbahágóról” levelezője, de Kárbahágóról nincsen. Nos, én itt buslakodom Kárbahágó romjain, mint tette Márius annak idején, s irok valamit, mi éppen a kalamusomból a „liba tollára” jön. A T. Szerkesztő Ur igen jól tudja, — hogy ne! hiszen azért frequentálta diligenter főiskoláit egykoron, — hogy Kárbahágó Romával nem élt valami barátságos viszonyban, a hogy most diplomatikus nyelven mondják. Azért kiabáltak megrémülve a rómaiak: „Hannibal ante portas!” De szeretném, ha megérnék, hogy még egyszer, mint Attila előtt is tették, rémülve s kiabálva futnának: „Árpád pars pro toto „Hungaria” ante portas.” A fekete sereg — nem a Hunyadi Mátyás király — hogyan oldana kerekét? Nem kórénék püspöki engedélyt a bizikli használatára; s nem csak a fekete, hanem a hozzájuk tartozó színes „szoknyák” is mind bizikli szárnyra kelnének! Az lenne ám szép dolog!

Hanem, mik vagyunk most azon helyzetben, hogy felkiáltunk: „Leo (XIII.) ante portas!” „Az orosz-lán a kapuk előtt.” Igaz, csak másolatban, titkárja képviselőtében, de itt van!

Uram fia! Mennyi augur egy csoportban! Kiváncsi lettem volna látni őket, hogyan nevetnek egymás szeméibe és markukba! Mert hát tudva van, hogy a római augurok — az istenekkel összeköttetések szimulálása által bolonddá tartván a népet, — illetve néppártot, mikor az őket „komolyan” veszi: egymás szemébe nevetnek.

Az ország viszbangzik a sok augur nevetésétől.

Azt mondja a római: „Clerus Clerum non taxat”; magyarul: „a holló a hollónak nem vájja ki a szemét.” Hjah! de annál inkább taxálja a jámbor (vulgó: buta) keresztyén embert. Szedi a Péter-fillért; millió számba küldik Romába, mert hát itt nincs mire kiadni.

Ide jön egy tarisnya „pápai áldással”, osztogatja darab számba, mint az operett királyok, a kottillonordókat, s mint a közép korban a dominikanus barátok a bünbeesítő cselekedeteket s azt hiszi, no! ezeket a bolondokat kifizettem apró pénzzel, s a közönség pedig azt mondja: no ez a bolond azt hiszi, hogy én adok valamit arra, mit kitárt karokkal az Istenek nevében eldarál! S ez a komédia manapság mindennap ismétlődik, míg a szt. Lélek el nem hordja innen a Mária országából, (!) mert kérem mi nem Magyarországnak, hanem a Mária országának (!) vagyunk polgárai! Ugy ám!

De hát mi Kárbahágóiak „komolyan” csak is nevetjük őket. Annyi hipokritaság nem is érdemel egyebet! Ledicsérik egymást, hogy a csillag ragyogása is eltörpül ezen dicsejtés mellett! Mennyi élményítő kifejezés a szavakban, a személyek dicsejtésében, s e közben az augurok egymás szemé közé néznek, s természetesen „komolyan” nevetnek.

Dificile est satyram non scribere.

Mintha kiarendáltak volna az „egyet”, mintha írásbeli meghatalmazással bírnának a „Végtelen”-től, kit a „böles lángesz” sem ér föl”, úgy beszélnek magukról; mintha kontraktusra léptek volna a „Mindenhátó”-val, s mintha szabadalmat nyertek volna, úgy gerálják magukat.

S csodálkoznak, hogy a názárenusok vallása terjed, pedig egy názárenusban több „hit” van, mint száz augurban! Kérdem: honnan veszik a bátorságot, hogy ilyeket merészeljenek? Hogyan teszik föl az „Eccle-

sia tacensről”, hogy azok annyira bornirtak volnának, mikép higgyenek az ők ámitásaiknak!?

Mátyás magyar király erélye: „hol késel az éjji homályban!” Hiszen tudtunk régen is erélyesek lenni szembe Romával, s csak most ne tudnánk! Szomorú vég lenne, ha úgy lenne!

Egy kaszánya homlokzatán irva láttam Horatius után: Audaces fortuna juvat, timi dosque repeliet! Előre tehát szabadelvű magyaram! mert csak a bátrakat segíti a szerencse, s mert a félőket viszsza-rententi!

Hanem azért vigyázzunk s vigasztalódjunk: Mali corvi malum ovum! Rosz varjunak rosz a tojása is.

Kárbahágó, Anno 1895. Me April.

„Sic”

Fővárosi levél.

Budapest, 1895. április 25.

Falb kritikus napokat jósolt áprilásra. No, ez egyszer nem hagyta eszerben tudománya, mert az ország minden részéről érkeztek jelentések becsipett órákról, tánczoló székekről és muzsikáló edényekről. Nálunk a fővárosban nem volt földrengés; mi nem éreztünk semmiféle lökéseket. — No, ha majd megindul a földalatti villanyos vasút: lesz részünk abban is, hogy egy kis földalatti morajt hallhassunk.

Igazán esodálatos, a székes-főváros mily rohamos fejlődésnek indul, — különösen most, a milleniumi ünnepségek küszöbén. Minden kő, melyet megmozgatnak; minden gondolat, mely nyilvánosságra kerül, az ezredéves Magyarország jubileumával van egybekötve. No de tény, hogyha vidéki ember most ide vetődik, amúlya fogja tapasztalni: mennyire ki van forgatva a fővárosi rendes formájából. Minden lépésnél ügyelni kell az embernek, hogy valami gödörbe bele ne essék, vagy valamelyik épülő házról egy téglát ne zuhanjon fejére.

Hja, de hát ez a világvárosiasághoz tartozik! Hogy mi lépést tartunk ezzel, bizonyítja az is, hogy nálunk a levegőből is tudnak négyesökeket kívágni.

A városligetben rongyos kinézésű füeszkák kiabálják:

„Tessék! Egy pohár limonádé csak 1 krajczár!”

Sárga színű folyadék ez, melynek limonádé ize legfőlebb azért lehet, mert magyarán mondva: valóságos cezet.

Oh, de mi hiszékeny emberek vagyunk! Megisszuk még a vizet is, ha bornak keresztelik.

Gróf Zichy Jenő még mindig nem kelt utra. Elhisszük neki, — nehéz az elválás. Ha utra kél, a távolban nem egyszer fog eszébe jutni ez az ábrándos népdal:

„Mossze jártam, másutt is volt jó dolgom;

Hej, de szívem csak azt sugja: jobb otthon!”

Mi türes-tagadás, nem oly könnyű dolog az ország szívét, ezt a gyönyörű Budapestet elhagyni. Hol találni annyi szép leányt?!... Sehol a világon.

Csak egy esti sétát tegyen az ember a belvárosi váci-utczában. Fel s alá özönlik itt Budapest valamennyi szép leánya s a keblökre tűzött ibolyacsokroktól bódító, illatos a lég. Ami divatos új ruha készül, az mind itt lesz bemutatva a ragyogó villanyos reflektorok nappali világosságánál.

A tavaszi szezon különben mindenütt kezdetét vette. A kávéosok, vendéglősök kirakták asztalaikat az utczára; az Erzsébet sétátér kopasz fái alatt pedig javában folyik a fagyaltozás, a katona-zenekar hangjai mellett.

A hivatalos hőmérő, a körüti aszfalt még nem olvadoz, — tehát még nem köszöntött be a normális meleg, mert amíg néhány cipő talpa oda nem ragad az aszfalthoz: értelmes fővárosi ember nem igen teszi le a felöltőt.

Budapest fő és székváros falai között most egy érdekes és ritka vendég időzik. Agliardi, a pápai követ érkezett ide s most nap-nap után látogatásokat tesz különböző politikai titánoknál. A fő és székváros fekvéséről és szépségéről a nunczius igen elismerőleg nyilatkozik s a most életbe léptetett új társasokcsik valósággal elragadták.

Minap valamelyik utczasarkon egy piros sipkás, kinlódó alakot látott ácsorogni. Oda fordult kísértőjéhez és olasz nyelven érdeklődött a rejtélyes vergődő alak kiléte iránt. Kísértője erre felvilágosi

totta, hogy ez egy budapesti hordár, akinek el van tiltva az utcán köpködni.

A nuncius bizonyosan azt gondolta erre: „milyen szalon-képesek itt még a hordárok is.”

Ez a szalon-képesség nekik eléggé fáj, de hát a főkapitány mondja.

„De ha muszáj, de ha muszáj betartani.”

Buzogány.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhez.

LXII.

Téns Szerkesztő Ur!

Kántor komám igen tudományos ember lévén, erőst hejes észrevételei vagynak. A multkor kiesplikálta, hogy ha az ember az mű lapunkot olvassa, mindéig az én becsületes nevével tanálkozik, ha pediglen fővárosi újságlapokat olvas, mindéig Ziesy név fordul elő. Az egyik, a Nándor csinál magának egy saját külön pártot s elnevezi aztot néppártnak, az másik a Jánoska minden letteféleképen néppárti követ akar lenni, hogy az az szegény ártatlan Zelenyák ne unnya egyedül magát. A harmadik pediglen a Jenő goróf ur spacerodzik Ázsia tartományába az magyarok magját keresni. Esztet az becsületes uraságot, ki addég iparkodott — míg ipar goróf titulust kapott — munk es üsmérjük, mert nálunk es járt valamikor. Igen szüvesvót mindenki erányában. Nekem azval hízelt, hogy sok szép földet bejárt, de ojan finum harangozást, mint a mijent én eslelszek, soha sem hallott. Kántor komámot pediglen poharadzás közbe ábrázaton esókolta s aszonta, hogy ezt a puszt az bájos leányának küdi, mikor petéglen kántor komám kinyilvánította, hogy neki nincsen sem bájos, sem bájos leánya a goróf ur arra igazította ki szózatját, hogy nem az leányát, hanem az kedves feleségét értette. De hát véletlenül kántor komámnak felesége sem vót s mikor ezt es kimondta, az nemes goróf ur aszonta, hogy akkor asztot a esókot adja átal a kárbahágói szép-nemnek. Az gorófi esóknak sok ideig nem akadt gazdája, met mivel hogy az Móduvát járó Gázsmér Czifra Julison kívül senki sem akarta elvállalni, neki pediglen nem adtuk. Így az végén es az én drága Petronellámnak jutott, kinek kántor komám átal es atta s nyugtatványul egy jó pofot es kapott tőle.

Az nyújas goróf az akkori bíró uramnak es mondott egy szöpet. Aszonta, hogy ojan falu mint Kárbahágó, s ojan bíró nines az egész földön. Az igaz, hogy bíró uramot 3 napra rája elesapták az rendetlensége mián, de azét az goróf urnak még es igaza vót, met Kárbahágó még es csakugyan első falu az világon. Az minden lében kalán Móríc zsidó aszongya, hogy az goróf ur erőst kedveli az teát rumban tánczólo szép leányzókat s minek utána egy künyég megvénült s mán nem valami kapatos, bánatyában mivelhogy itthon mán nem leli honját az házujában, elmenyen idegen tartományba, hogy az magyarok ősi hazáját megtanálja. Móríc zsidó különben aszt es mondgya, hogy könnyebb vóna Magyarországon példának okáért a néppártban Ázsiát megtanálni, mint Ázsiában Magyarországot s mikor osztán ezen szózatját kántor komám megmagyarázta, attam neki egy fricskát, hogy ne difámalja az mű hazánkot.

Adjon Isten az mű kedves üsmérösünknek szerencsés utazást. Szerencsés utat kívánok. Tisztelem az otthon valókat! Csak epeg arra vigyázzon, hogy az idegen tartományokban ne igen küdöggessen esókokat az falusi fejrénépeknek, met ott bizony könnyen kiporolják a gerokját s ha ökeme es benne talál lenni, nem igen fog ez neki smakkolni. Egyébránt aszongyák, hogy Móduvában vagyon egy fő-fő-minister, az ki erőst szereti a fohagyamátszazét ojkor-ojkor elvonul vaj 3 napra az világtól. Egy nap mindéig fohagyamát eszik s két napig kergeti a szájából az zsidó-büzt s mikor oszténgad esmég rendiben vagyon a szuszogása, hazamenyen s fojtattya az mesterségit.

Vajjon a goróf urnak ninesen-e ijen gusztusa? Lehet, hogy ökeme nem es magyart keresni menyen, hanem valami egyebet keres! Esztet különben nem lehessen tudni, s ha az ember nem tudgya, minek

mondgya. Mű pedig kántor komám bocsuzól innánk egy cseppet!

Kárbahágó, 1895. április hó 20.

tisztelettel s becsületvel

Jámor Están

egyházi.

Ujdonságok.

— **Elöléptetések.** Az igazságügyminiszter Dobay Lajos tlkvi irnokot, valamint Barabás Károly és Kozma János irnokokat a XI. fizetési osztály 2-dik fokozatába 750 frt. fizetéssel léptette elő.

— **Czink Sándor** a nagyszebeni kir. törvényszék-aljegyzője a brassói kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **Mulatság.** A tavaszi mulatságok sorozatát a jótékony négyelet kezdi meg. Május 12-én, ugyan is egy majális fog kezdni, ha az Isten is úgy akarja, vagyis ha az időjárás nem szól bele, de a mostani hosszas nagy szárazság után igen valószínű, hogy nagy esőzéseket is kapunk. Nem ohajtjuk a jótékony négyelet szép terveinek megfiusulást, de olyan jótékony célt semmiféle mulatság nem szolgálhat a mostani száraz időben, mint egy jótékony eső.

— **Szinészet.** Említettük volt, hogy a kézdivásárhelyi tanács Füredi társulatának adott a nyári színi évadra engedélyt. Azóta az igazgatók egész raja folyamodott Kézdi-Vásárhelyre, de eredménytelenül. Most újolag Csóka Sándor, városunk régi jó ismerőse s kedvelt szinigazgatója nyújtott be kérést az engedély kiadásáért. Ilyen viszonyok között a helyhatóság abban állapodott meg, hogy ha Füredi a kitűzött időben előadásait nem kezdi meg, az engedély Csókának fog kiadni.

— **A szerum bevált.** Kézdi-Vásárhely városa még a mult évben 50 frtot szavazott meg gyógyszerum beszerzésére. A gyógyszer ez év elején érkezett meg s nyomban használatba is vétetett. Tíz esetben alkalmazták a városi orvosok és pedig kitűnő sikerrel, mert mind a 10 beteg felgyógyult. Egyetlen halálozás történt, de ez is utóbbjában. A kézdivásárhelyi eredmény tehát újabb kedvező adatot szolgáltathat a szerum hasznához.

— **Deputáció** készül Kézdi-Vásárhelyről Budapestre a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez oly célból, hogy ott a községi iskolák átvételét, illetőleg államivá tételét kérje. A város ugyanis 23 ezer frt készpénzt, iskola helyiséget, 2000 frtnyi évi hozzájárulást ajánlott fel az államnak azon esetre, ha az iskolát felépítteti, átveszi és fentartja, de ezen ajánlatára még eddig semmi választ nem kapott. Az ügy pedig most már égetően sürgős, mert azon helyiséget, melyben eddig a leányiskola volt elhelyezve, felmondották s így a szó teljes értelmében azon helyzetben vagyunk, hogy maholnap nem lesz hely, hová a gyermekek tanulni járjanak. Ilyen viszonyok között nagyon helyén valónak, találjuk, ha egy tekintélyes küldöttség sürgeti meg iskola ügyünk elintézését, hogy azon esetben, ha az állam az iskolát nem venné el, a város haladéktalanul hozzá foghasson az építkezéshez.

— **Házasság.** Greising Ferdinánd fodrász mult vasárnap tartotta esküvőjét Klein Karolin k. a. nyal.

— **Időjárásunk.** Felhőtlen derült napok járnak déli és délkeleti szelekkel. A nagy szárazság s az éjjeli hidegek miatt a növényzet nagyon hátramaradt, úgy, hogy daczára annak, hogy ápril végén vagyunk, a természetnek alig van egy kis tavaszias színezete.

— **Verekedés.** Bélafálván Pál Lajos és Bodoga József a koresmában pálinka mellett mulattak s míg az általuk elfogyasztott alkohol működni nem kezdett, szép esedensen mulattak. Később a vér mozgásba jövén, „ki a legény a csárdában” lett a jelszó s ennek az eredménye kézzel fogható es érezhető dokumentálás úgy, hogy Bodoga József harezképtelenné s legalább 3 hétre munkaképtelenné vált. A párbaj folytatása a bíróságnál lesz.

— **Erdőégés.** Dálnok község kárára a „Hosszú-bérez” nevű erdőben ez ideig még ismeretlen okból tűz ütött ki, s mintegy 50 holdnyi erdős terület leégett. A kár mintegy 1000 frtra rug.

— **Megfiusult bolt-betörés.** Zabolán folyó hó 21-én este 11 órakor Keller Károly vegyeskereskedőnek üzletébe Zabolai Zsidó András 15 éves fiu be akart törni. A betörést az üzlet fala alatt lévő kőrakásnak kihányásával kezdte meg, mely előtt lévő

deszka-kerítés ezen munkájában észrevétlenné tette. A kőrakás kihányásával valószínűleg kifáradt; mert elaludt, mi veszére volt, mivel a nagy szuszogásra az akkor ott elhaladt csendőrjárat figyelmessé lett — és a kerítéshez lépve — ekkor már felébredt Zsidó András futni kezdett, azonban futásközben az éjjeli őrség találva elfogta s a csendőröknek átadta, kik előtt szándékolt betörését bevallva, másnap reggel a kovásznai kir. járásbíróshoz bekísérték.

— **Kolozsvári szintársulat Brassóba** készül néhány előadásra. Ditrői Mór a kolozsvári szintársulat igazgatója néhány nap mulva ez ügyben Brassóba érkezik.

— **Véletlen szerencsétlenség.** Incze Lajos esztelneki lakos 10 éves fiaeskája atyjának előkerített revolverével játszadozott, mely véletlenül elcsúszott s a golyó atyjának bal alkarjába furódott, s a bőr alatt felesusztott a könyök izületen keresztül a felkar alsó felébe s innen szerencsésen eltávolítottat

— **Helyreigazítás.** E lap ujdonság rovatában a 32-ik számban, a „sorozás Kovásznán” című közleménybe, a második kikezdésnél sajtó hiba csúszott be. Ott ugyanis ez áll: „a 3-ik korosztályból e hó 4, 5-és 8-án előállított 460 legény”, mely így olvasandó: a három korosztályból stb.

Különfélék.

— **A nyitrai választás.** Az április 25-én lefolyt választásokon, daczára a néppárt hallatlan erőfeszítéseinek és erőszakoskodásainak, — orsz. képviselővé a szabadelvűpárti Janits választott meg 75 szótöbbséggel.

— **A magyar nők és a millennium.** Érdekes és megemléstőre méltó tervet igyekszik megvalósítani egy előkelő nőkből alakult társaság a fővárosban. Azt akarják ugyanis, hogy a magyar nők az ezredéves Magyarország jubileuma alkalmával a kiállítás tartama alatt 6 hónapig régi Árpádorkbeli ruhákat viseljenek. Erre nézve már lépéseket is tettek a régi női viseletek tanulmányozása végett. A művelményünk az: ne tanulmányozzanak semmiféle viseleteket, hanem ha át vannak hatva a hazafias érzelmektől: szép, egyszerű magyar női ruhákat mindig van és lesz módjukban viselni.

— **Szeless nóta.** A fővárosi fúfza-poéták, kik a tavasz fuvalmáról szoktak oly melankholikus zöngeményeket szólnak boesátani, — most úgy látszik jóvelmezőbb kereset-forrás után is néznek. Erre enged következtetni ez a legujabb Szeless nóta, mely most látott napvilágot:

„Roszul talált az a bomba,
El Szeless, áll Hentzi szobra.
De Szeless tovább fog élni,
Mint Hentzi minket lenézni.”

Hazafi Verai János nem írhatta ezt a legujabb nótát, mert az akkor Tapolezán volt s Vörös államtikárra írkált megrovási kalandokat. Ki hát a büns ?!

— **Mulatságos jelenet.** A városligeti szinkör előtt a napokban nagy népesödület okozott egy urasági inas dühöngő magaviselete. Gazdája ugyanis a pénztárhoz küldte egy ötössel azzal a megbízással, hozzon neki két támlásszékot, s a faluról ide került inas kézi kocsiat ment a pénztárhoz s ott kijelentette, hogy előbb nem távozik, míg ki nem adják a neki a két támlásszékot. Persze a jelen volt közönség nagyokat kaczagot a tudatlan inas magaviseletén.

— **Uj napilap.** A szociáldemokraták pártközlőnye a hetenkint 1-szer megjelenő „Népszava” május hó 1-től kezdve mint képes politikai napilap fog megjelenni.

Szerkesztői üzenetek.

Weis J. urnak. Törszüké miatt csak a jövő számban jöhet

HIRDETÉSEK.

Nyersselyem bászutuhákra való kelmét 8 frt 69 krtól 42 frt 75 krig egyes teljes öltönyre — Tussors- és Shantungs-Pongees, valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, sima esikos, koczkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s. a. t. postabér és vammentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvariszalító) selyemgyára Zürichben. Svájcban címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Sz. 5805—1894.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy eszterneki Domokos Terézia Gyergyai Balázsné végrehajtónak odaváló Gyergyai Balázs végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés s járulékaik iránt végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő Lemhény községben fekvő, a lemhenyi 1841. sz. tjkvbe foglalt A + 496 hrsz. 9 frt, 871, 872, 873 hrsz. 197 frt, 892, 893, hrsz. 26 frt, 2616/2 hrsz. 3 frt, 2941 hrsz. 187 frt, 2945 hrsz. 7 frt, 3496a, 3496b, 3496c, 3497, 3498 hrsz. 12 frt, 3873 hrsz. 13 frt, 4707 hrsz. 8 frt, 8878 hrsz. 23 frt, 9214, 9215 hrsz. 47 frt, 9402 hrsz. 29 frt, 12066, 12167, hrsz. 30 frt, egy a 302 sz. tjkvbe foglalt 976, 977, 978 és 979 hrsz. 43 frt, az 1308 sz. tjkvben foglalt 12237 hrsz. 11 frt és az 1796 sz. tjkvbe foglalt A + 11743 hrsz. s 1 frt becsértékű egész ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi június hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor Lemhény község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3.333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tértívnyét át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Kézdi-Vásárhelyt, 1895. február hó 28-án.

(57) 1—1

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

Sz. 687—1895.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Petri György bereczki lakos végrehajtónak odaváló Tréfás István végrehajtást szenvedő elleni 1200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő Bereczk községben fekvő a bereczki 24 sz. tjkvben foglalt 1615. hrsz. 63 frt, 1863 hrsz. 12 frt, 2554 hrsz. 5 frt, 2559 hrsz. 29 frt, 3508 hrsz. 7 frt, 6016 hrsz. 7 frt, 6068 hrsz. 20 frt, 7592 hrsz. 22 frt. továbbá az 1374 sz. tjkvbe foglalt 2654, 2655, 2656, hrsz. egészen 16 frt, egy a bereczki 636 sz. tjkvben foglalt A + 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510 hrsz. 18 frt. becsértékű ingatlanból és a 637 sz. tjkvbe foglalt 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524 hrsz. 310 frt becsértékű ingatlanból Tréfás István 1/8-ad részére, a 723 sz. tjkvben foglalt 6013 hrsz. 10 frt becsértékű ingatlan felezésére, a 813 sz. tjkvben foglalt 7449, 7450 hrsz. és 118 frt becsértékű ingatlan részére, az 1265 sz. tjkvben foglalt 2839 hrsz. 7 frt, 2511, 2512, 2513, 2515, 2516, 2517 hrsz. 41 frt, 1286, 1287, hrsz. 177 frt, 6299 hrsz. 10 frt, 3206

hrs. 15 frt. 2842, 2843, 2844 hrsz. 26 frt, 6136 hrsz. 87 frt, 7452 hrsz. 67 frt, 1626 hrsz. 51 frt, 1923 hrsz. 14 frt, 2560 hrsz. 29 frt, 2533, 2534, 2535 hrsz. s 28 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évben június hó 10 napján délelőtt 9 órakor Bereczk község házánál megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3.333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tértívnyét át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság, Kézdi-Vásárhelyt, 1895. február hó 28-án.

(55) 1—1.

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

70 phsz. ex 47 vhsz.

Árverési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. járásbíró-ságnak 70 psz. alatt kiadott végzése folytán Kelemen Lajos ügyvéd által képviselt erdővidéki takarékpénztár javára altorjai Barta Mór ellen 1455 frt s járulékaiknak behajtása végett foganatosított végrehajtást folytán 2073 frt értékű ingók foglaltattak le, u. m. 14 drb. csikó és ló, 8 drb. bival, sertések és egy kaszalógóp.

Ugy a kézdi-vásárhelyi kir. jbiróságnak 5099 psz. végzése folytán Dr. Szidovszki József ügyvéd által képviselt Porochnyai Antalnak Bartha Mór ellen 141 frt hátralék követelés kielégítésére lefoglalt 495 frt értékű tehének, széna, szekerek, szalmamennő.

Ezen lefoglalt ingóknak elárverezését a k.-vásárhelyi kir. járásbíró-ság, felperes ügyvédek kérésére, elrendelvé, a foganatosításra határnapul kitézitek mindkét ügyben 1895-ik év május 11-ik napjának d. u. 2 órája Altorján a helyszínén.

Vásárlók készpénz-fizetéssel vásárolhatnak.

K.-Vásárhely, 1895. ápril. 25-én.
(58) 1—1 Kakutsi Ádám,
végrehajtó.

Sz. 1221—1895.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy helyi János Dénes és neje Papp Ilona végrehajtónak odaváló Binder János végrehajtást szenvedő elleni 324 frt 02 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék területén Kézdi-Vásárhely területén fekvő a k.-vásárhely-kantai 854 sz. tjkvben 1733 hrsz. 300 frt, és az 1439 sz. tjkvben A + 1744 hrsz. 15 frt becsértékű ingatlanokra ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évben június hó 25 napján délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 száza-

lókát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3.333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tértívnyét át-szolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság, Kézdi-Vásárhelyt, 1895. március hó 30-án.

(56) 1—1.

Gaál István,
kirendelt egyes bír.

Sz. 1306 ki.

1895.

Hirdetmény.

Alattírt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi IV-ed osztályu kereseti adó kivetési lajstrom, folyó hó 25-től május hó 5-ig bezárólag a 8 napi közszemlére ki van téve és az a hivatalos óra alatt a városi adóhivatal irodájába megtekinthető, esetleges folyamodvány közvetlen a sepsi-szentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz adandó be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1895. április 19-én.

Városi tanács.

(53) 2—3.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember állati személyes továbbajánlásnak, a kik a Richter-féle

TINCT. CAPSICI COMP.-I
(Horgony-Pain-Expellent)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — köszönheti ezen igazán biztos hatású házi-szer nagy elterjedését és általános kedveltségét. Ki a Tinct. capsici comp.-t (Horgony-Pain-Expellent) közszenyvel, czúznál (tagszagatásnál), keresztesontfajásnál, fej-és fogfájásnál, csipfájdalomnál, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűléseknel is, mint levezető, elhárító szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult házi-szernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógyszerárakban: Budapest: Török-József gyógyszerész-nél. — Csak a „Horgony” védjeggyel ellátott üvegek elfogadandók. Richter-féle gyár Rudolstadtban. Thür.

Kapható ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában Kézdivásárhelyt.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy

férfi-szabó üzletemet

eddig lakásomról a tanácsház udvarán levő sarok házba tettem át.

Eddig tanúsított szíves pártfogásukat továbbra is kérve, maradok

tisztelettel

(59) 1—3

Kajtár János,
férfi-szabó.

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégesség, bűzös lehelet, teltség, savanyú, felbőgös, hasmenés, gyomorfégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcsök, széklet.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyhen ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hamoroidoknál.

Emített bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forratt: **Török József** gyógyszerár Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódságát bizonyítom”.

• A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódi kaphatók.

Kapható: Kovács Ferencz gyógyszerésznel Kézdi-Vásárhelyt.

ELADÓ!!!

Egy jó karban levő gőzeséplőgép, minden hozzavalóval.

Értekezhetni Olasztelek, (Erdővidék) Fried Adolf urnál.

(49) 2—3.

A brassói portland-czement-gyár

Brassó (Hrdély) ajánlja legkitűnőbb

PORTLAND-CZEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasúti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdi-Vásárhelyt kapható **K. Csiszár József** urnál. Sepsi-Szentgyörgyön **Ferencz Lajos és Császár Sándor, Császár Gyula és Dézsi János** uraknál.

39 11—40.